

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „D1“ 2013-01-28 SKUNDO**

2013 m. balandžio 5 d. Nr. S-53 (7-34/2013)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininko
komisijos narių

Stepono Vytauto Jurnos
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant

Jūratei Dalmantaitei

dalyvaujant mokesčių mokėtojos atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui nedalyvaujant

advokatui I. D.

2013 m. kovo 19 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „D1“ (toliau – Pareiškėja) 2013-01-28 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2013-01-07 sprendimo Nr. 69-2, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2012-10-09 sprendimą Nr. (4.65)-256-158, kuriame Pareiškėjai nurodyta sumokėti į biudžetą 26786 Lt pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 55811 Lt pelno mokestį (toliau – PM), 4758 Lt socialinį mokestį (toliau – SM), 13318 Lt PVM, 16198 Lt PM ir 2153 Lt SM delspinigius ir pagal mokesčio administratoriaus įvertinimą papildomai apskaičiuotus 9337,39 Lt gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 64,35 Lt garantinio fondo (toliau – GF) įmokas, 5616 Lt GPM ir 19 Lt GF delspinigius, 13037 Lt valstybinio socialinio draudimo (toliau – VSD) įmokas, 6518 Lt VSD įmokų baudą, sumažintus 7655 Lt PM ir 690 Lt SM bei skirtas 8036 Lt PVM, 14447 Lt PM, 1220 Lt SM, 2801 Lt GPM, 19 Lt GF įmokų baudas.

Sprendime nurodoma, jog Vilniaus AVMI patikrino PVM už laikotarpį nuo 2007-01-01 iki 2008-12-31, GPM, GF, VSD įmokas – už laikotarpį nuo 2007-01-01 iki 2009-12-31, SM – nuo 2007-01-01 iki 2007-12-31, NTM, mokestį už aplinkos teršimą, PM – nuo 2007-01-01 iki 2010-12-31. Patikrinimas atliktas pagal Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – FNTT) Kauno apygardos valdybos 2011-04-15 raštu Nr. 25-2/6-1322 pateiktą FNTT Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus 2011-04-07 specialisto išvadą Nr. 5-2/56 „Dėl UAB „D1“ ūkinės finansinės veiklos tyrimo rezultatų“.

Dėl sandorių su UAB „N1“.

Inspekcija sprendime pažymi, jog FNTT Kauno apygardos valdybos atliekamo ikiteisminio tyrimo Nr. metu nustatyta, kad Pareiškėja įtraukė į apskaitą paslaugų (statybinių pastolių ir uždangalo

nuoma bei montavimas), įformintų UAB „N1“ vardu, įsigijimą pagal šias PVM sąskaitas faktūras: 2007-12-29 NAL Nr. 1128 – 102780 Lt ir 18500,40 Lt PVM, iš viso 121280,40 Lt, 2008-03-31 NAL Nr. 80070 – 25695 Lt ir 4625,10 Lt PVM, iš viso 30320,10 Lt ir 2008-12-31 NAL Nr. 80261 – 20340 Lt ir 3661,20 Lt PVM, iš viso 24001,20 Lt. Iš viso Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje įformintas paslaugų pirkimas iš UAB „N1“ už 148815 Lt ir 26786,70 Lt PVM, iš viso už 175601,70 Lt. Mokestinio patikrinimo metu padaryta išvada, kad sandoriai, nurodyti UAB „N1“ vardu Pareiškėjai išrašytose PVM sąskaitose faktūrose, neįvyko.

Sprendime nurodoma, jog nustatyta, kad pagal Pareiškėjos 2007-05-16 sutartį Nr. A/70516 su vykdytoju UAB „V2“ numatyta pateikti ir sumontuoti vėdinimo ir kondicionavimo sistemas pagal šios sutarties priedus – sąmatas. Objektas – „H.“ Klaipėdos regiono centras. Darbų pradžia – 2007-05-16, pabaiga – 2007-09-30. UAB „V2“ direktorius B. K. 2012-02-02 liudytojo apklausos protokole paaiškino, kad 2007–2009 m. UAB „V2“ atlikinėjo darbus „T1“ pastate Klaipėdoje, L. g. 16a, bei verslo centre „N2“ Klaipėdoje, T. prospekte, šiuose objektuose atliekamų darbų gen. rangovu buvo Pareiškėja. Šiems darbams atlikti UAB „V2“ pati nuomojosi pastolius bei bokštelių, taip pat naudojos pastoliais, kurie jau buvo pastatyti, tačiau kam priklausė pastoliai bei uždangalai nurodė nežinantis. Pagal Pareiškėjos 2007-11-05 sutartį Nr. 07-11 su rangovu individualia A. K. įmone numatyta atlikti statybos–remonto darbus pagal objektui sudarytą lokalinę sąmatą. Objektas – „H.“ Klaipėdos regiono skyrius ABD T. pr. 52/A. g. 1, Klaipėdoje. Darbų pradžia – 2007-11-05, pabaiga – 2007-12-20. IĮ savininkas A. K. 2011-05-17, 2011-11-23 liudytojo apklausos protokoluose nurodė, kad pagal 2007-11-05 sutartį su Pareiškėja jo įmonė atliko patalpų vidaus apdailos darbus, įmonės darbuotojai naudojos įmonėje turėtais statybiniais pastoliais, uždangalas nebuvo naudojamas. Pagal Pareiškėjos 2008-11-06 sutartį Nr. 32-28 su rangovu UAB „E2“ numatyta atlikti technologinio pastato L. g. 16A, Klaipėdoje, rekonstrukcijos darbus pagal sąrašą, nurodytą sutarties 1 priede. Darbų pradžia – 2008-11-07, pabaiga – 2009-07-30. UAB „E2“ direktorius E. S. 2011-05-23 liudytojo apklausos protokole paaiškino, kad UAB „E2“ pati rūpinosi statybinėmis medžiagomis bei kitomis techninėmis priemonėmis, kaip, pavyzdžiui, pastolių nuoma, pastolius nuomojo iš užsienio įmonės, kuri turėjo filialą Lietuvoje – „S2“, pastoliams uždengti buvo naudojamas uždangalas, kurį išdavė UAB „D1“. Pagal Pareiškėjos 2008-11-28 sutartį Nr. b/n su rangovu UAB „P1“ numatyta atlikti technologinio pastato L. g. 16A, Klaipėdoje, rekonstrukcijos darbus pagal sąrašą, nurodytą sutarties 1 priede. Darbų pradžia – 2008-11-29, pabaiga – 2009-02-28. D. B. 2011-11-09 liudytojo apklausos protokole paaiškino 2008 m. dirbęs UAB „P1“ atstovybės vadovu Telšiuose, tais metais UAB „P1“ atlikinėjo senų langų demontavimo ir naujų sumontavimo darbus objekte Klaipėdoje, L. g. 16a, AB „T1“ pastate. Darbams buvo naudojami statybiniai pastoliai, ar buvo naudojamas uždangalas, jis neprisimena. Apie pastolių ir, jei buvo, uždangalo kiekius ir kam jie priklausė, nurodė nieko nežinantis.

Pažymima, jog UAB „N1“ direktorius M. V. 2009-03-24 įtariamojo apklausos protokole paaiškino, kad 2007 m. rudenį nepažįstama moteris, vardu Svetlana, pasiūlė jam tapti UAB „N1“ akcininku ir direktoriumi, pažadėjo mokėti minimalų atlyginimą, Svetlana pateikdavo jam pasirašyti UAB „N1“ buhalterinės apskaitos dokumentus, t. y. PVM sąskaitas faktūras, kasos pajamų orderius, sutartis ir kt. M. V. nurodė, kad, kaip UAB „N1“ direktorius, jis pasirašinėjo dokumentus su įvairiomis bendrovėmis, tame tarpe ir su Pareiškėja, jis pats su bendrovių atstovais nebendravo, jokių darbų joms neatlikinėjo, prekių nepardavė, taip pat neorganizavo darbų atlikimo bei prekių pardavimo. Visa tai organizavo Svetlana su V. Ž. . M. V. 2010-05-25 įtariamojo papildomos apklausos protokole paaiškino, kad PVM sąskaitas faktūras 2007-12-29 NAL Nr. 1128, 2008-03-31 NAL Nr. 80070, 2008-12-31 NAL Nr. 80261, 2007-01-02 sutartį be numerio ir 2008-01-02 sutartį Nr. BP-08/01, 2007-01-02 perdavimo aktą, 2007-12-29 grąžinimo aktą, 2007-12-29 atliktų darbų aktą Nr. Nal.071228, 2008-03-31 atliktų darbų aktą Nr. Nal.080310 ir 2008-12-31 įrangos nuomos aktą pasirašė jis, nurodė, jog ant šių dokumentų pasirašiusio UAB „D1“ direktoriaus S. R. jis nepažįsta, su kitais UAB „D1“ atstovais niekada nebendravo, jokių paslaugų jiems neatliko, to neorganizavo ir nekontroliavo. Visus minėtus jau atspausdintus dokumentus jam Vilniuje arba Kaune pateikė pasirašyti moteris vardu V. B. . Kas įrašė duomenis į šiuos dokumentus ir kas juos atspausdino, nurodė nežinantis, jis pats to nedaręs. Jis negalėjo nurodyti, ar UAB „N1“ iš tikrųjų

turėjo pleištinčius–modulinius pastolius ir statybinių konstrukcijų uždangalą, kad galėtų juos išnuomoti, montuoti ir demontuoti.

Inspekcija sprendime atkreipia dėmesį į tai, jog Pareiškėjos direktorius teiktuose paaiškinimuose nurodydavo, jog dėl pastolių ir uždangalo nuomos iš UAB „N1“ visuomet bendraudavo su už pastolius atsakingu asmeniu Valdu (paaiškinimas į 2012-03-21 Nr. (11.45.30-6)-46-7365 ir kt.). Tačiau UAB „N1“ dirbantis darbų vykdytojas V. Ž. 2009-06-18 įtariamojo papildomos apklausos protokole dėl sandorių su Pareiškėja paaiškino nežinantis, kaip atsirado ir kas rado Pareiškėją, nei su vienu iš šios bendrovės atstovų nebendravęs, UAB „D1“ direktoriaus nepažįstantis, su juo niekas dėl pastolių nuomos, montavimo, demontavimo šiai bendrovei ir dėl pastolių pervežimo į kokius nors objektus nesitaręs. Dėl UAB „N1“ vardu Pareiškėjai išrašytų dokumentų V. Ž. paaiškino nei vieno iš UAB „N1“ dokumento jis neruošęs ir nespausdinęs. Jo teigimu, statybinių konstrukcijų uždangalo UAB „N1“ neturėjo, ar jį įsigijo, jeigu taip, tai iš ko įsigijo, ir kaip naudojo, jis nurodė nežinantis.

Sprendime pažymima, jog 2010 m. balandžio–gegužės mėn. apklausti liudytojai vienuolika UAB „N1“ darbuotojų, atleistų iš šios bendrovės 2007–2008 m. laikotarpiu, dėl darbo aplinkybių paaiškino, kad dažniausiai jie dirbo darbininkais prie pastolių surinkimo ir išrinkimo, retkarčiais prie statybos darbų, darbo vietas nurodė Vilnių, Kauną, tačiau Klaipėdos miesto neminėjo. Kaip nurodyta liudytojų apklausų protokoluose, bendrovėje buvo apie 10–15 darbuotojų, kuriems vadovavo ir darbus skirstė buvę UAB „N1“ direktoriai A. N. , vėliau – R. Č. , o V. Ž. – darbų vykdytojas, vadybininkas – visą laiką.

Atkreipiamas dėmesys į tai, jog FNNT pateiktoje specialisto išvadoje nurodyta, kad pagal ikiteisminio tyrimo baudžiamojoje byloje Nr. metu surinktus faktinius duomenis nustatyta, kad ūkinės operacijos, kokios nurodytos aukščiau minėtose PVM sąskaitose faktūrose, neįvyko. 2011-06-02 pranešime apie įtarimą nurodyta, kad „S. R. , būdamas UAB „D1“ direktoriumi, veikdamas bendrininkų grupe su organizuotos grupės nare V. B. , apgaule UAB „D1“ naudai panaikino turtinę prievolę į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą sumokėti 26787 Lt PVM. S. R. , siekdamas sumažinti UAB „D1“ į valstybės biudžetą mokėtiną PVM, kaip UAB „D1“ direktorius ir atstovas, susitarė su V. B. iš jos įsigyti suklastotas UAB „N1“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras su jose įrašytais žinomai melagingais duomenimis apie tai, kad UAB „D1“ iš UAB „N1“ nuomoja pastolius bei uždangalą ir pateikė V. B. UAB „D1“ rekvizitus bei duomenis, reikalingus įrašyti į suklastotas PVM sąskaitas faktūras. V. B. pagal jai pateiktus duomenis suorganizavo, kad būtų suklastotos UAB „N1“ PVM sąskaitos faktūros ir suklastotus dokumentus V. B. perdavė M. V. bei nurodė organizuotos grupės narių faktiškai valdomos ir realiai jokios veiklos nevykdančios UAB „N1“ fiktyviam direktoriui, savo kaip UAB „N1“ direktoriaus, parašais patvirtinti suklastotus dokumentus. M. V. įvykdžius V. B. reikalavimus, pastarasis žinomai suklastotus dokumentus perdavė V. B. , kuri juos perdavė S. R. . S. R. , tęsdamas nusikalstamą veiką ir žinodamas, kad UAB „N1“ vardu išrašytuose dokumentuose įtvirtinti tikrovės neatitinkantys duomenys, nes UAB „N1“ paslaugų UAB „D1“ nepardavė, pasirašė kaip paslaugas gavusios UAB „D1“ direktorius, ir šiuos žinomai suklastotus dokumentus perdavė UAB „D1“ vyr. finansininkei T. B. bei nurodė jas įtraukti į UAB „D1“ buhalterinę apskaitą, išskirtas PVM sąskaitose faktūrose sumas įtraukė į atskaitas, taip sumažindama mokėtiną į biudžetą pridėtinės vertės bei pelno mokesčius“.

Atsakydamas į Pareiškėjos skundo argumentus, jog Vilniaus AVMI, atlikdama mokesčių patikrinimą, faktiškai rėmėsi tik FNNT surinktais įrodymais, jog paslauga buvo realiai suteikta, centrinis mokesčių administratorius vadovaujasi Mokesčių administravimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 72 str. 1 dalies nuostatomis ir pažymi, jog mokesčių administratorius rėmėsi visuma byloje esančių duomenų, tokiais kaip: Pareiškėjos buhalterinės apskaitos dokumentais, FNNT 2011-04-07 specialisto išvada Nr. 5-2/56, UAB „N1“ direktoriaus M. V. , darbų vykdytojo V. Ž. , šios įmonės darbuotojų paaiškinimais, kitų įmonių, kurios atlikinėjo darbus kartu su Pareiškėja, direktorių paaiškinimais, kurie tik patvirtino mokesčių administratoriaus nustatytas faktines aplinkybes ir surinktus įrodymus, jog ūkinės operacijos tarp Pareiškėjos ir UAB „N1“ neįvyko. Inspekcija tvirtina, jog mokesčių administratoriaus poziciją pagrindžia ir 2008-11-06 rangos sutartis Nr. 32-28 su UAB „E2“ dėl rekonstrukcijos darbų atlikimo pastate Klaipėdoje, L. g. 165A, kurioje UAB „E2“ įsipareigojo darbus atlikti savo darbo priemonėmis bei savo įrengimais; 2007-11-05 sutartis Nr. 07-11

su A. K. IĮ dėl darbų atlikimo pastate Klaipėdoje, A. g. 1/ T. pr. 52, 2007-05-16 sutartis Nr. A/70516 su UAB „V2“ dėl vėdinimo–kondicionavimo sistemos įrengimo, 2007-05-23 statybos rangos sutartis Nr. 26 su AB „M1“ montavimo firma Klaipėdoje dėl priešgaisrinio vandentiekio montavimo, 2007-04-02 statybos rangos sutartis Nr. 07/04-02 su K. S. firma „R1“ dėl pastato Klaipėdoje, T. pr. 52c, vidaus patalpų įrengimo ir apdailos darbų, elektros bei santechnikos darbų atlikimo, kuriose nėra nurodyta, kad darbams atlikti Pareiškėja įsipareigoja suorganizuoti statybinius pastolius bei uždangalą; 2008-11-10 rangos sutartis su UAB „E1“ dėl rekonstrukcijos darbų atlikimo pastate Klaipėdoje, L. g. 165A, kurioje nurodyta, kad UAB „E1“ įsipareigoja darbus atlikti savo darbo priemonėmis bei savo įrengimais; Sodros pažyma dėl UAB „N1“ darbuotojų, pagal kurią matyti, jog 2007-01-02–2008-12-31 laikotarpiu UAB „N1“ neturėjo pakankamai darbuotojų, kurie galėtų atlikti pastolių montavimo ir išmontavimo darbus.

Sprendime nurodoma, jog, Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjos argumentai ir skirtingas faktinių aplinkybių interpretavimas nesuteikia pagrindo abejoti FNTT ir Vilniaus AVMI surinktais įrodymais ir nustatytais faktinėmis aplinkybėmis, jog ūkinės operacijos tarp Pareiškėjos ir UAB „N1“ neįvyko.

Dėl darbo užmokesčio mokėjimo T. B. .

Sprendime nurodoma, jog S. R. įtariamas tuo, kad, būdamas Pareiškėjos direktoriumi, laikotarpiu nuo 2003-01-01 iki 2009-02-28 išmokėjo vyr. buhalterei T. B. 76411,84 Lt kaip darbo užmokestį, kuris nebuvo įformintas apskaitos dokumentais ir neapskaitytas Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje, neišskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo nuo šios sumos GPM bei VSD įmokų. FNTT prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus 2011-04-07 specialisto išvadoje Nr. 5-2/56 konstatuota, kad Pareiškėjos patalpose K. g. 86, Vilniuje, buvo rasti jos direktoriui S. R. priklausantys užrašai. Ikitiesminio tyrimo metu gautais duomenimis juose užfiksuoti įrašai apie tai, kad laikotarpiu nuo 2003 m. balandžio mėn. iki 2009 m. kovo mėn. S. R. iš įmonės buhalterinėje apskaitoje neapskaitytų lėšų mokėjo neoficialius atlyginimus 7 darbuotojams.

Nurodoma, jog Pareiškėjos vyr. buhalterė dirbusi T. B. 2010-11-22, 2010-12-21 liudytojo apklausos protokoluose patvirtino, kad sumos, nurodytos užrašų knygelėje, buvo išmokėtos kaip darbo užmokestis, nurodė kiekvieną mėnesį jai išmokėtas pinigų sumas, patvirtino, kad neoficialaus atlyginimo gaudavo tiek, kiek susidarydavo iš užrašų knygelėje prie žodžių „T.“ arba „Buh“ nurodytų sumų atėmus pinigų sumas, kurios jai buvo išmokamos kiekvieną mėnesį pagal darbo užmokesčio žiniaraščius.

Inspekcijos vertinimu, Vilniaus AVMI tinkamai vertino byloje esančią medžiagą ir nustatytas faktines aplinkybes, patikrinimo metu surinkti duomenys įrodo, kad Pareiškėja buhalterinėje apskaitoje apskaitė ne visą T. B. sumokėtą darbo užmokestį. Minėta išvada pagrįstai padaryta atsižvelgus į Pareiškėjos darbuotojos paaiškinimus apie kratos metu rastoje, Pareiškėjos direktoriui S. R. priklausančioje užrašų knygelėje aptiktus įrašus. Todėl Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuotas GPM.

Inspekcija pažymi, jog šiuo atveju nagrinėjant mokestinį ginčą yra atsižvelgiama į nustatytas faktines aplinkybes bei surinktus įrodymus konkrečioje situacijoje, tad Pareiškėjos pateiktos faktinės aplinkybės apie Pareiškėjos ir T. B. tarpusavio santykius nesudaro pagrindo abejoti kitais byloje esančiais duomenimis ir nustatytais faktinėmis aplinkybėmis. Todėl Pareiškėjos pateikti teiginiai, Inspekcijos vertinimu, laikytini jos gynybine pozicija.

Sprendime atkreipiamas dėmesys į tai, kad Pareiškėja nurodė, jog skaičiai prie darbuotojų vardų reiškia paskaičiavimus apie tai, kiek ji sutaupo mokėdama mažesnę nei rinkoje egzistuojantis vidutinis atlyginimas už tą patį darbą, tačiau Pareiškėja nepateikė jokių paaiškinimų ir jos skaičiavimus patvirtinančių dokumentų, kuriuose matytųsi, kaip ji apskaičiavo sutaupytas lėšas. Nurodoma, jog T. B. 2008 m. buvo mokamas 2700 Lt oficialus mėnesinis darbo užmokestis, tuo tarpu Lietuvos Respublikos statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. kataloge „Darbo užmokestis“ nurodytas vidutinis 2008 m. darbo užmokestis statybos sektoriuje siekia 2437,9 Lt. Atsižvelgiant į tai daroma išvada, kad Pareiškėjos argumentas sukelia pagrįstą abejonių dėl sutaupytų darbo užmokesčio lėšų, nes vien mokamas oficialus 2700 Lt darbo užmokestis T. B. viršijo vidutinį statistinį darbo užmokestį.

Dėl paramos teikimo VŠĮ „V2“ (toliau – Klubas).

Sprendime nurodoma, jog FNTT Vilniaus apygardos valdybos atliekamo ikiteisminio tyrimo Nr. dėl paramos teikimo Klubui metu nustatyta, kad Pareiškėja faktiškai paramos neteikė, o buvo tik suklastoti paramos teikimo dokumentai. Pareiškėjos direktoriui S. R. 2012-03-23 pranešime apie įtarimą pranešama, jog jis įtariamas tuo, kad „jis 2006–2011 m. veikdamas išankstine tiesiogine tyčia, padedant nusikalstamos veikos bendrininkams I. K. ir L. K., pasisavino jam patiktą svetimą turtą, organizavo apgaulingą įmonės buhalterinės apskaitos tvarkymą, klastojo tikrus dokumentus ir juos panaudodamas apgaule panaikino dalį UAB „D1“ turtinės prievolės – į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą mokėtiną juridinių asmenų pelno mokesčių, o būtent: ... siekdamas sukurti tariamas juridinių asmenų pelno mokesčio lengvatas bei tokiu būdu apgaule nesumokėti privalomo į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą mokėtino juridinių asmenų pelno mokesčio, apgaulingai tvarkyti įmonės buhalterinę apskaitą, pasisavinti jo žinioje esantį jam svetimą UAB „D1“ turtą, t. y. šiam juridiniam asmeniui priklausančias pinigines lėšas, susitarė su I. K. ir L. K. dėl fiktyvių sandorių ir tariamo pinigų pagal šiuos sandorius išmokėjimo I. K. vadovaujamai Visuomeninei organizacijai „V2“ įformino ir 2006–2011 metais, tiksliai nenustatytu laiku, Vilniuje, pasirašė I. K. ir L. K. už nenustatyto dydžio užmokesčių paruoštus žinomai netikrus dokumentus“.

Tyrimo metu nustatyta, kad Pareiškėja su Klubu 2007–2011 m. buvo sudariusi 21 paramos sutartį, pagal kurias įsipareigojo suteikti finansinę paramą šio klubo veiklos programai įgyvendinti bei kaip tariamą paramą nurodytu laikotarpiu pervedė pinigines lėšas: 2007 m. – 263000 Lt, 2008 m. – 224000 Lt, 2009 m. – 271000 Lt, 2010 m. – 130850 Lt ir 2011 m. – 16000 Lt, iš viso 904850 Lt. I. K. arba L. K. už nenustatyto dydžio užmokesčių išgryninus ir jam perdavus pervestus į Klubo sąskaitas Pareiškėjai priklausančius 904850 Lt, Pareiškėjos direktorius šiuos pinigus pasisavino. Pateiktų netikrų buhalterinių dokumentų pagrindu buvo užpildytos ir Vilniaus AVMI pateiktos Pareiškėjos juridinių asmenų pelno mokesčio deklaracijos už 2007–2010 m. Tokiu būdu nepagrįstai buvo sumažintas Pareiškėjos apmokestinamasis pelnas iš viso 193844 Lt, t. sk. 2007 m. – 55827 Lt, 2008 m. – 48394 Lt, 2009 m. – 88249 Lt, 2010 m. – 1374 Lt ir pelno mokesčiai: 2007 m. – 8374 Lt, 2008 m. – 7259 Lt, 2009 m. – 17650 Lt ir 2010 m. – 206 Lt, iš viso 33489 Lt.

I. K. (Klubo vadovas) įtariamojo papildomos apklausos protokole 2011-05-12 parodė Pareiškėjos vadovą S. R. pažįstantis apie 10 metų, S. R. mokėjo nario mokesčių, tačiau vėliau, jo prašymu, Pareiškėja tapo Klubu rėmėja, teikusia Klubui paramą. Šią paramą Pareiškėja pradėjo teikti 2005 metais. I. K. parodė, kad pradėdant 2007-01-02 sutartimi prasidėjo pinigų grąžinimas, t. y. „otkatas“, kuris tęsėsi pagal visas kitas paramos sutartis iki paskutinių 2010 m. sutarčių, kad visa parama iš Pareiškėjos Klubui buvo teikiama tik per banką, dalies Pareiškėjos suteiktos paramos grąžinimas S. R. buvo inicijuotas jo paties, jis nustatė paliekamą 6–8 proc. sumą, pinigus S. R. grąžindavo jis pats arba jo žmona L. K. tiesiogiai.

L. K. 2011-05-12 papildomos apklausos protokole parodė Klubu buhalterė dirbusi nuo 2001-01-31 iki 2009-08-01, išėjusi iš Klubu ir toliau tvarkiusi jo buhalterinę apskaitą, maždaug 2005–2006 m. iš kažkur sužinojusi apie galimybę gauti paramą su sąlyga, kad padės duodančiai įmonei išgryninti lėšas, t. y. pervedus Klubui tam tikrą sumą, Klubui liktų 5–8 proc. nuo sumos, o likusius pinigus neoficialiai grąžintų. Labdaros davėjai tokiu atveju iš Klubu gaudavo dokumentus, patvirtinančius, kad jie sumokėjo paramai visą pervestą sumą. Dėl bendradarbiavimo su Pareiškėjos direktoriumi S. R. L. K. parodė, kad jis pasiūlė 5–8 proc. nuo pervedamos sumos ir jie su vyru sutikę, su S. R. tokiu būdu bendravę apie 5–6 metus, S. R. neva paramai pervedinėjęs įvairias pinigų sumas, nuo 3–5 tūkst. iki 25 tūkst. Lt.

Remiantis ikiteisminio tyrimo medžiagoje esančiais dokumentais sprendime daroma išvada, kad iš Pareiškėjos atsiskaitomosios sąskaitos į Klubu atsiskaitomąją sąskaitą pervesti pinigai buvo išgryninti ir grąžinti atgal Pareiškėjos direktoriui S. R., tačiau šios lėšos nebuvo užpajamuotos ir apskaitytos Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje. Pagal atliktus pinigų pervedimus buvo sudarytos ir Vilniaus AVMI pateiktos Paramos teikimo ataskaitos FR0477 už 2007–2010 m., nors faktiškai Pareiškėja paramos nesuteikė.

Centrinis mokesčių administratorius konstatuoja, jog Vilniaus AVMI tinkamai vertino byloje esančią medžiagą, nustatytas faktines aplinkybes, surinktus įrodymus ir pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėja faktiškai nesuteikė Klubui buhalterinėje apskaitoje apskaitytos ir mokesčių administratoriui pateiktose Paramos teikimo metinėse ataskaitose FR0477 už 2007–2010 m. deklaruotos 888850 Lt

paramos. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes bei teisės aktų nuostatas, Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuotas PM.

Dėl MAĮ 70 straipsnio taikymo.

Inspekcija sprendime vadovaujasi MAĮ 70 str. 1 d., Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių 4 p. nuostatomis ir nurodo, jog Pareiškėjos patikrinimo metu buvo nustatytos aplinkybės, kuriomis remiantis galima konstatuoti, kad Pareiškėja darbuotojui mokėjo buhalterinės apskaitos dokumentuose neapskaitytą ir nedeklaruotą darbo užmokestį. Nustatyta, kad 2009-03-25 Pareiškėjos patalpose Vilniuje, Kernavės g. 86, atliktos kratos metu rasta ir paimta užrašų knygelė su darbuotojų vardais ir skaičiais prie jų. Tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjos vyr. buhalterė dirbusi T. B. 2010-11-22 liudytojo apklausos protokole dėl sumų, nurodytų užrašų knygelėje, patvirtino, kad jai šios sumos išmokėtos kaip darbo užmokestis. Kiek kiekvieną mėnesį jai buvo išmokama „juodų“ neoficialių pinigų, reikia skaičiuoti iš pinigų sumos, kuri nurodyta prie žodžių „Buh“, „Tatj“, atėmus oficialiame darbo užmokesčio žiniaraštyje nurodytą atlyginimą.

Centrinis mokesčių administratorius sprendime konstatuoja, jog patikrinimo metu surinkti duomenys įrodo, kad Pareiškėja buhalterinėje apskaitoje apskaitė ne visą T. B. sumokėtą darbo užmokestį ir minėta išvada pagrįstai padaryta atsižvelgus į Pareiškėjos darbuotojos paaiškinimus. Atsižvelgdamas į išdėstytą daro išvadą, jog Vilniaus AVMI tinkamai ir pagrįstai taikė MAĮ 70 str. nuostatas, todėl Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuotas GPM.

Dėl mokėtinų mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo.

Inspekcija sprendime pažymi, jog vadovaujantis PVMĮ 123 str. 1 d., PMĮ 56 str., LSMĮ 11 str., GFĮ 4 str., GPMĮ 36 str. 2 d., MAĮ 96 str. 1 d. 2 p., 97 str. 2 d., 98 ir 99 str., 66 str. 4 d. nuostatomis Vilniaus AVMI pagrįstai Pareiškėjai mokesčių įstatymų nustatyta tvarka apskaičiavo 26786 Lt PVM, 55811 Lt PM ir 4758 Lt SM, atsižvelgus į patikrinimo akte 7655 Lt PM ir 690 Lt SM sumažintas sumas, akto tvirtinimo metu Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuoti 13318 Lt PVM, 16198 Lt PM ir 2153 Lt SM delspinigiai, nuo patikrinimo akte pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą papildomai apskaičiuotų 9337,39 Lt GPM, 64,35 Lt GF, 13037 VSD įmokų Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuoti 5616 Lt GPM, 19 Lt GF įmokų delspinigiai. Taip pat pažymi, jog Pareiškėja argumentų dėl aritmetinio mokesčių apskaičiavimo nepateikė, tad Inspekcija šiuo klausimu plačiau nepasisako.

Inspekcija sprendime vadovaujasi PVMĮ 123 str. 2 d., PMĮ 56 str., LSMĮ 11 str., GFĮ 4 str., GPMĮ 36 str. 2 d., MAĮ 139 str. ir pažymi, jog atsižvelgus į pažeidimo pobūdį (Pareiškėja buhalterinėje apskaitoje apskaitė juridinės galios neturinčias PVM sąskaitas faktūras, tokiu būdu padidindama PVM atskaitą ir sumažindama mokėtinas PM ir SM sumas, taip pat apskaitė ne visą T. B. sumokėtą darbo užmokestį, taip sumažindama mokėtinas GPM, GF ir VSD įmokų sumas), t. y. nustatytas mokesčių slėpimo atvejis, tačiau įvertinus švelninančias aplinkybes (Pareiškėja su patikrinimą atliekančiais pareigūnais bendradarbiavo geranoriškai, teikė prašomus dokumentus bei paaiškinimus), Pareiškėjai pagrįstai skirtos 30 proc. dydžio, t. y. atitinkamai 8036 Lt PVM, 14447 Lt PM, 1220 Lt SM, 2801 Lt GPM, 19 Lt GF įmokų baudos.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir 2013-01-28 skunde nurodo, jog sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas dėl žemiau nurodytų aplinkybių.

Dėl mokesčių administratoriaus pareigos rinkti įrodymus.

Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, jog Inspekcijos 2013-01-07 sprendimas bei jame dėstomi argumentai, kaip ir Vilniaus AVMI sprendimas bei patikrinimo aktas, yra paremtas išimtinai duomenimis, paimtais iš ikiteisminio tyrimo medžiagos, tačiau nei Inspekcija, nei Vilniaus AVMI savo iniciatyva jokių papildomų dokumentų ir informacijos nerinko, jos neanalizavo ir išvadų nerengė. Sprendimas grindžiamas ikiteisminio tyrimo metu pareigūnų surinktais duomenimis, prielaidomis ir tikimybe, tačiau tokia tikimybė negali būti laikoma pilnai bei visapusiškai pagrindžiančia papildomai apskaičiuotus mokesčius. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad šiuo metu byloje esanti medžiaga ir dokumentai baudžiamosios teisės prasme nelaikytini įrodymais, pagrindžiančiais Pareiškėjos kaltę. Pareiškėjos tvirtinimu, aukščiau nurodytų argumentų pagrįstumą patvirtina LVAT formuojama teisminė praktika aiškinant ir taikant MAĮ 67 str. 1 dalį (2010-09-13 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-973/2010, 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1527/2010).

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratoriaus priimamų sprendimų išvados turi būti pagrįstos nešališkai surinktais objektyviais įrodymais, sprendimai negali būti grindžiami prielaidomis ir spėjimais. Akcentuojama, kad šiuo atveju Inspekcija išimtinai rėmėsi tais ikiteisminio tyrimo metu surinktais duomenimis ir prielaidomis, kurie yra palankūs kaltinimui, tačiau neatsižvelgė ir nevertino duomenų, pagrindžiančių priešingas išvadas ir patvirtinančių Pareiškėjos poziciją. Tokiu būdu buvo pažeistas objektyvumo principas (LVAT 2003-10-16 nutartis adm. byloje Nr. A⁸-953/2003, skelbta 2004 m. „Administracinių teismų praktika“ Nr. 4).

Atkreipiamas dėmesys į tai, kad MAĮ 72 str. 1 d. nenumato ribojimų remtis ikiteisminio tyrimo metu tyrėjo nustatytomis prielaidomis, tačiau mokesčių administratorius, darydamas išvadas, neturėtų remtis išimtinai tik šiais duomenimis, nes jie tiesiogiai skirti ne mokestinių prievolių atsiradimui nustatyti. Be to, ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys tampa įrodymais tik teismo baudžiamosios bylos nagrinėjimo metu, kai juos patvirtina teismas. Vadinasi, mokesčių administratoriui galimybė mokestines prievoles apskaičiuoti ikiteisminio tyrimo medžiagos pagrindu atsirastų tik tada, kai šie duomenys būtų pripažinti įrodymais ir patvirtinti įsiteisėjusiu apkaltinamuoju nuosprendžiu.

Skunde pabrėžiama ir tai, jog mokesčių administratorius, pažeisdamas teisės aktų jam nustatytas pareigas, nesiėmė jokių priemonių ir veiksmų, ne tik nerinko jokių įrodymų šioje mokestinėje byloje, bet net neanalizavo tų ikiteisminio tyrimo duomenų, kuriais rėmėsi, t. y. nevertino jų pagrįstumo, realumo ir teisingumo.

Dėl sandorių, sudarytų su UAB „N1“.

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratoriaus argumentai dėl neįvykusių sandorių tarp Pareiškėjos ir UAB „N1“ nėra pagrįsti, nes, kaip buvo minėta, Inspekcijos sprendimas bei patikrinimo aktas buvo surašyti pasiremiant išimtinai FNTT prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialistų atlikto Pareiškėjos veiklos patikrinimo 2011-04-07 išvada Nr. 5-2/56. Akreipiamas dėmesys į tai, jog šios išvados tiriamojoje dalyje (5 l.) nurodyta, kad nors Pareiškėjos ir UAB „N1“ PVM sąskaitos faktūros dėl pastolių nuomos atitiko formaliuosius įstatymų reikalavimus, tačiau vertintinos kaip neturinčios juridinės galios, nes „2010-11-04 (tyrėjo) užduotyje nurodyta, kad atliekant ikiteisminį tyrimą baudžiamojame byloje Nr. surinktais faktiniais duomenimis nustatyta, kad ūkinės operacijos, kokios pavaizduotos buhalterinės apskaitos dokumentuose, neįvyko“. Toliau išvadoje ne kartą nurodyta, kad UAB „N1“ nesuteikė paslaugų Pareiškėjai ir realūs sandoriai esą nevyko, tačiau tokie teiginiai grindžiami tik tuo, kad tokie duomenys nurodyti tyrėjo užduotyje specialistams. Pati specialistų išvada yra paremta ne ištirtais duomenimis, bet pačių ikiteisminio tyrimo pareigūnų suformuluotos užduoties prielaidomis. Iš tyrėjo 2010-12-23 užduoties Nr. 4-2/6-1263 turinio matyti, kad joje nurodyta, jog ikiteisminio tyrimo duomenimis, Pareiškėja į buhalterinę apskaitą įtraukė žinomai suklastotus dokumentus ir realiai sandoriai dėl pastolių nuomos neįvyko. Pažymima, kad šioje užduotyje nėra aprašyti bei išvardinti tokį tyrėjo motyvą galintys pagrįsti duomenys.

Skunde daroma išvada, kad FNTT specialistai, kurių išvadomis paremtas Inspekcijos sprendimas, savarankiškai netyrė duomenų ir dokumentų apie Pareiškėjos ir UAB „N1“ ūkinių įvykių realumą. Baudžiamojame byloje duomenų, objektyviai ir vienareikšmiškai paneigiančių Pareiškėjos ir UAB „N1“ sandorių dėl pastolių nuomos realumą, nesurinkta. Nurodoma, jog tokią išvadą patvirtina šios aplinkybės:

- UAB „N1“ direktorius M. V. parodė, kad su Pareiškėjos atstovais nebendravo ir apie sandorius su ja nieko pasakyti negali, nes pats tik pasirašydavo dokumentus, kuriuos jam duodavo visus klausimus sprendusios V. B. ir R. Č. ;

- Ilgametis UAB „N1“ darbuotojas V. Ž. parodė, kad jų bendrovė turėjo ir nuomodavo pastolius, juos pirkė iš UAB „K1“ ir UAB „E2“. Su Pareiškėjos atstovais nebendravo, nes veiklą organizavo V. B. ir R. Č. ;

- Iš prokuroro 2011-09-09 nutarimo dėl tyrimo atskyrimo ir pridėto išskiriamų iš baudžiamosios bylos Nr. 06-1-10083-08 į baudžiamąją bylą Nr. dokumentų sąrašo matyti, jog V. B. ir R. Č. apklausų protokolai neišskirti. Tai leidžia daryti išvadą, jog V. B. ir R. Č. parodymuose nėra duomenų apie Pareiškėjos ir jos direktoriaus S. R. nusikalstamą veikimą, tačiau Inspekcija į šias aplinkybes neatsižvelgė;

– Pareiškėja realiai atliko statybos darbų organizavimą objekte „A1“ L. g. 16a, Klaipėdoje, tokie darbai be pastolių ir uždangalų objektyviai neįmanomi. Šios aplinkybės ikiteisminio tyrimo metu pripažintos ir neginčijamos. Be to, didelio kiekio pastolių buvimą minėtame objekte patvirtino liudytojai E. S. , A. K. , S. D. Dalis, V. Ž. . Pažymima, kad ikiteisminio tyrimo medžiagoje jokie kiti asmenys dėl šių aplinkybių nėra apklausti;

– Faktai apie UAB „N1“ atliktas operacijas su pastoliais užfiksuoti minėtoje FNTT specialistų išvadoje, nes aprašyti sandoriai su UAB „V1“ ir „S1“. Dėl šios priežasties teiginys, kad UAB „N1“ neturėjo pakankamo pastolių kiekio sandoriams su 19 kitų bendrovių, įskaitant Pareiškėją, negali reikšti, kad būtent Pareiškėja neatliko konkrečių ūkinių operacijų, ypač atsižvelgiant į tai, kad ikiteisminio tyrimo medžiagoje nėra konkrečių duomenų apie tai, kur ir kokius konkrečius pastolius naudojo tiek Pareiškėja, tiek ir UAB „N1“;

– 2011-08-17 pranešime apie įtarimą Pareiškėjai nurodyta, kad jos direktorius S. R. susitarė su V. B. įgyti suklastotas UAB „N1“ sąskaitas faktūras dėl pastolių ir uždangalo nuomos ir pateikė jai tam reikalingus duomenis bei bendrovės rekvizitus, o vėliau šiuos suklastotus dokumentus iš jos paėmė ir įtraukė į buhalterinę apskaitą, tačiau ikiteisminio tyrimo medžiagoje tai patvirtinančių duomenų nėra. Pareiškėjos direktorius S. R. nuosekliai paneigė ir tvirtino veikęs tik teisėtai vykdant realius sandorius, o V. B. parodymai nebuvo išskirti į šią baudžiamąją bylą, remiantis kurios duomenimis surašytas patikrinimo aktas.

Skunde akcentuojama, kad Inspekcija savo išvadas grindžia cituodama kelių rangovų apklausas, tačiau mokesčių administratorius neanalizavo aplinkybių, jog objekte realiai dirbo apie 15–20 rangovų, kuriems buvo reikalinga naudotis pastoliais. Be to, iš baudžiamosios bylos medžiagos matyti, jog uždangalas objekte buvo naudojamas, tą patvirtino apklausti liudytojai, todėl vien tuo pagrindu, kad UAB „N1“ uždangalo neįtraukė į savo buhalterinę apskaitą, negalima pripažinti, kad jis nebuvo nuomojamas ir naudojamas Pareiškėjos.

Pareiškėja remiasi LVAT praktika (2003-11-05 nutartis adm. byloje Nr. A²-1128-03, 2004-07-01 sprendimas adm. byloje Nr. A7-607-04) ir teigia, jog mokesčių administratoriaus rėmimasis ir vertinimas UAB „N1“ vadovo parodymų vertintinas kritiškai.

Skunde daroma išvada, jog aukščiau nurodytos aplinkybės patvirtina, kad be išsamaus faktinės padėties Pareiškėjai nuomojant pastolius ir uždangalus naudoti objektuose „A1“ L. g. 16a ir „AB H.“ T. pr. 52c/A. g. 1 Klaipėdoje, ištyrimo nėra galimybės daryti išvadą, jog Pareiškėjos ir UAB „N1“ sandoriai neįvyko. Be to, ikiteisminio tyrimo medžiagoje nesant pakankamai duomenų, patvirtinančių, kad sandoriai tarp Pareiškėjos ir UAB „N1“ realiai neįvyko, nėra pagrindo tvirtinti Vilniaus AVMI sprendimą ir patikrinimo aktą bei daryti analogiškas išvadas, nes patikrinimo aktas paremtas išimtinai ikiteisminio tyrimo duomenimis, tačiau ne objektyviais įrodymais.

Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, jog Inspekcija sprendime nurodo, kad teisės į atskaitą ribojimas gali būti teisėtas ir pagrįstas tuomet, jei nustatoma viena iš trijų alternatyvių aplinkybių – apmokestinamojo asmens sukčiavimas, piktnaudžiavimas arba dalyvavimas tokia sukčiavime. Tačiau Inspekcija nenurodo, kokiu būdu pasireiškė Pareiškėjos veiksmai, kad atsirastų galimybė riboti jos teisę į atskaitą, todėl tokios Inspekcijos išvados ir argumentai bei nuorodos į ETT praktiką laikytini vienareikšmiškai nepagrįstais ir neteisėtais.

Dėl darbo užmokesčio mokėjimo T. B. .

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius savo išvadas apie išmokėtą neapskaitytą darbo užmokesį grindžia išimtinai T. B. parodymais. Pabrėžiama, kad ikiteisminio tyrimo Nr. medžiagoje yra pakankamai faktinių aplinkybių, kurios sudaro objektyvų pagrindą abejoti pateiktų įtarimų pagrįstumu bei sprendimo išvadamis, nes:

– Paimtuose kratos metu S. R. užrašuose skaičiai surašyti ne tik prie T. B. , bet ir prie kitų Pareiškėjos darbuotojų vardų;

– Apklausti kaip liudytojai Pareiškėjos darbuotojai (A. P. , A. B. , O. L. , G. K. , K. G.) paneigė neoficialaus atlyginimo gavimą ir parodė, kad gaudavo tik apskaitos žiniaraščiuose nurodytą darbo užmokesį;

– Pareiškėjos direktorius S. R. paaiškino, kad skaičiai prie darbuotojų vardų reiškia jo paskaičiavimus, kiek jis sutaupo mokėdamas mažesnę nei rinkoje egzistuojantis vidutinis atlyginimas už tą patį darbą;

– Įtarimas dėl neoficialaus atlyginimo išmokėjimo T. B. grindžiamas jos parodymais. Ji buvo apklausta tik kaip liudytoja netaikant atsakomybės už melagingus parodymus (BPK 82 str. 3 dalis);

– Ikteisminio tyrimo byloje nevertinti direktoriaus S. R. apklausos metu pateikti duomenys apie tai, kad T. B. galėjo turėti asmeninio pobūdžio motyvus apkalbėti jį, nes S. R. yra davęs parodymus teisme dėl jos netinkamo elgesio ir smurto prieš bendradarbius, dėl netinkamo darbinių funkcijų atlikimo ribojimo jos teisę pasirašyti bendrovės dokumentus, kontroliavo darbo laiko apskaitą, atleido ją iš darbo prieš pat sueinant pensijos amžiui, kartu atleido iš darbo jos sutuoktinį W. B. .

Atkreipiamas dėmesys į tai, jog Inspekcijos sprendime nurodyta, kad T. B. mokamas 2700 Lt darbo užmokestis atitiko tuo metu statybų sektoriuje mokamą darbo užmokestį ir jį net viršijo. Pareiškėja tokius argumentus vertina kritiškai, nes Inspekcija remiasi atlyginimų dydžiais, mokamais statybų sektoriuje ir būtent statybininkams, tačiau T. B. darbo funkcijos ir pareigos buvo visai kitos, ji buvo Pareiškėjos buhalterė.

Skunde tvirtinama, jog aukščiau nurodytos aplinkybės rodo, kad Inspekcijos sprendimo argumentai grindžiami išimtinai ikiteisminio tyrimo duomenimis, kurie yra dviprasmiški, neišsamūs ir netikslūs, jokių papildomų dokumentų ar duomenų mokesčių administratorius nerinko. Nebuvo nagrinėjamos Pareiškėjos nurodytos aplinkybės apie T. B. sąmoningą norą ir ketinimą pakenkti jai, nerinkti ir neanalizuoti jokie papildomi duomenys ir įrodymai, kurie galimai patvirtintų T. B. žodžius.

Dėl paramos teikimo VŠĮ „V2“.

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratorių pozicija, kad Pareiškėja neteikė paramos, o buvo tik suklastoti paramos teikimo dokumentai, yra nepagrįsta, nes:

– Pareiškėja detalai paaiškino, jog iš jos suteiktos paramos 2007 m. buvo organizuojamos įvairios varžybos ir stovyklos, t. y. 2007 m. sausį buvo vykdyta treniruočių stovykla Ukrainoje ir jaunučių žiemos pirmenybės Vilniuje; 2007 m. vasarį – LR taurės varžybos ir čempionatas Vilniuje; 2007 m. kovą – 3–4 kl. moksleivių gimnastikos varžybos Vilniuje, jaunių ir jaunimo pirmenybės Vilniuje, tarptautinis turnyras Rygoje ir Lenkijoje; 2007 m. balandį – tarptautinis turnyras Baltarusijoje, Lietuvos moksleivių žaidynės Kaune, LR jaunių pirmenybės Kaune ir Vilniuje; 2007 m. gegužę – vaikų pirmenybės Vilniuje; 2007 m. birželį – LR vaikų asmeninės pirmenybės Kaune, Baltijos jūros šalių jaunimo pirmenybės Vilniuje; 2007 m. spalį – LR čempionatas Vilniuje, Vilniaus miesto jaunučių rudens pirmenybės Vilniuje; 2007 m. lapkritį – LR jaunučių asmeninės pirmenybės Vilniuje, tarptautinis turnyras Vitebske (Baltarusija); 2007 m. gruodį – tradicinės kalėdinės varžybos Vilniuje. Šią aplinkybę patvirtina pridedamas „2007 m. varžybų ir stovyklų kalendorius“;

– Visus įrodymus dėl varžybų ir stovyklos organizavimo turi turėti VŠĮ „V2“, nes jis tiesiogiai buvo atsakingas ir derino šiuos renginius, o Pareiškėja teikė tik paramą ir jai nebuvo pateikiami jokie detalūs papildomi dokumentai apie atskiras išlaidas kiekvienoms varžyboms.

Dėl paskirtos baudos dydžio.

Skunde Pareiškėja remiasi Inspekcijos viršininko įsakymu Nr. VA-25 patvirtintos „Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos“ 1 punkto, 5 skyriaus, 18 punkto nuostatomis, LVAT praktika (2012-04-16 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-12-17/2012, 2010-06-04 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-916/2010; 2010-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-884/2010; 2010-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1546/2010) ir tvirtina, jog Inspekcijos sprendime nėra detalizuojama ir paaiškinama, koku pagrindu buvo skirta 30 proc. dydžio bauda. Buvo nustatyta Pareiškėjos atsakomybę lengvinančių aplinkybių, todėl Pareiškėjai skirta bauda turėjo būti mažesnė nei 30 proc. baudos vidurkis.

Remiantis nurodytais argumentais skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2013-01-07 sprendimą Nr. 69-2.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos skundas nepagrįstas, ginčijamas Inspekcijos 2013-01-07 sprendimas Nr. 69-2 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto PVM ir PM mokesčių administratoriui nepripažinus jos teisės į PVM atskaitą bei į išlaidų pripažinimą sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną, pagal UAB „N1“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras, dėl MAĮ 70 straipsnio pagrindu Pareiškėjai papildomai apskaičiuotų GPM, VSD ir GF įmokų mokesčių administratoriui nustačius, jog Pareiškėja išmokėjo T. B. buhalterinėje apskaitoje neapskaitytą darbo užmokestį, dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto PM mokesčių

administratoriui nustačius, jog Pareiškėja faktiškai nesuteikė VŠĮ „V2“ buhalterinėje apskaitoje apskaitytos paramos. Pažymėtina, kad Pareiškėja savo skunde neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl aritmetinio mokesčių bei su šiais mokesčiais susijusių delspinigių ir baudų sumų apskaičiavimo, o pateikė reikalavimus tik dėl įrodymų vertinimo ir teisinio nustatytų faktinių aplinkybių kvalifikavimo.

Pareiškėja skunde akcentuoja, jog Inspekcija ginčijamame sprendime, kaip ir Vilniaus AVMI patikrinimo akte, rėmėsi išimtinai ikiteisminio tyrimo metu surinktais kaltinimui palankiais duomenimis, tačiau nei Inspekcija, nei Vilniaus AVMI savo iniciatyva jokių papildomų dokumentų ir informacijos nerinko, jos neanalizavo ir išvadų nerengė. Pareiškėjos nuomone, mokesčių administratoriui galimybė mokestines prievoles apskaičiuoti ikiteisminio tyrimo medžiagos pagrindu atsirastų tik tada, kai šie duomenys būtų pripažinti įrodymais ir patvirtinti įsiteisėjusiu apkaltinamuoju nuosprendžiu. Pareiškėjos atstovas mokestinio ginčo nagrinėjimo Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) posėdyje metu palaikė nurodytuosius Pareiškėjos skunde išdėstytus argumentus ir, vadovaudamasis 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 156 str. nuostatomis, išdėstė prašymą sustabdyti Pareiškėjos skundo nagrinėjimą iki ikiteisminių tyrimų nustatytų faktinių aplinkybių patvirtinimo.

Pasisakydama šiuo ginčo aspektu Komisija pažymi nesutinkanti su Pareiškėjos argumentais dėl mokestinio ginčo byloje esančių duomenų nepakankamumo ir įrodomosios galios neturėjimo. Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius Pareiškėjos mokesčių patikrinimą atliko pagal FNNT 2011-04-07 specialisto išvadą Nr. 5-2/56 „Dėl UAB „D1“ ūkinės finansinės veiklos tyrimo rezultatų“, gavęs Kauno ir Vilniaus apygardų prokuratūrų leidimus susipažinti su ikiteisminių tyrimų Nr. ir Nr. medžiagomis bei pasidaryti reikalingų dokumentų kopijas, tačiau, Pareiškėjos nuomone, rėmimasis išimtinai ikiteisminio tyrimo medžiaga nėra pakankamas, nes mokesčių administratorius savarankiškai esminę reikšmę turinčių dokumentų išvis netyrė, bei neleistinas, nes ikiteisminio tyrimo specialisto išvadų teisingumas nebuvo patvirtintas galutiniu teismo nuosprendžiu baudžiamojoje byloje.

Pažymėtina, jog MAĮ 72 str. 1 dalis nustato, kad mokesčių administratorius turi teisę apskaičiuoti mokesčių remdamasis kitų valstybės įstaigų ir institucijų aktais ar kitais dokumentais, surašydamas patikrinimo aktą šio įstatymo nustatyta tvarka. Mokestis tokiu būdu gali būti apskaičiuojamas tais atvejais, kai šios institucijos pagal įstatymuose nustatytą kompetenciją atlieka asmenų komercinės, ūkinės ar finansinės veiklos patikrinimus ir nustato mokesčių įstatymų pažeidimus, tačiau nėra įgaliosios nustatyta tvarka atlikti mokesčių administravimo veiksmų. Šiuo atveju pakartotinai tikrinti mokesčių mokėtojo mokesčio apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo mokesčių administratorius neprivalo (MAĮ 72 str. 2 dalis). LVAT, pagal 1999-01-14 Administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 13 str. nuostatas formuojantis vienodą administracinių teismų praktiką aiškinant ir taikant įstatymus bei kitus teisės aktus, yra konstatavęs, kad FNNT pagal įstatymuose nustatytą kompetenciją atlieka asmenų komercinės, ūkinės ar finansinės veiklos patikrinimus ir nustato mokesčių įstatymų pažeidimus, bei pripažinęs, kad pagal MAĮ 72 straipsnio nuostatas mokesčių administratorius turi teisę remtis šios tarnybos dokumentais, apskaičiuoti pareiškėjo nesumokėtus mokesčius bei delspinigius ir skirti jam baudas (2008-09-12 nutartis adm. byloje Nr. A²⁶¹-1507/2008, 2009-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-388/2009). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog ir šio ginčo atveju mokesčių administratorius turėjo teisę remtis FNNT surinktais duomenimis, tarp jų ir įtariamųjų bei liudytojų apklausos protokolais. Kartu pažymėtina, jog LVAT taip pat yra nurodęs, kad mokestinėje byloje nėra būtina laukti baudžiamosios bylos baigties, jei mokestinio ginčo byloje surinktų įrodymų ir nustatytų aplinkybių visuma leidžia išspręsti ginčą iš esmės (2010-04-29 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-635/2010, 2012-03-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-222/2012), todėl Pareiškėjos teiginiai, jog ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys turėjo būti patvirtinti įsiteisėjusiu apkaltinamuoju nuosprendžiu baudžiamojoje byloje ir tik tada mokesčių administratorius, remdamasis šiais duomenimis, turėtų teisę apskaičiuoti mokestines prievoles Pareiškėjai, nėra pagrįsti. Atsižvelgiant į išdėstytą bei į toliau šiame sprendime dėstomus argumentus, Komisijos nuomone, pagrindžiančius Inspekcijos ginčijamame sprendime padarytas išvadas, Pareiškėjos atstovo prašymas stabdyti mokestinio ginčo nagrinėjimą iki ikiteisminio tyrimo Nr. pabaigos bei iki bus priimtas įsiteisėjęs

teismo procesinis dokumentas Vilniaus m. apylinkės teisme nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje Nr., netenkintinas.

Dėl sandorių su UAB „N1“.

Iš bylos medžiagos matyti, jog ginčas šioje dalyje yra kilęs dėl Pareiškėjos teisės atskaityti paslaugų (statybinių pastolių ir uždangalo nuoma) pirkimo PVM bei pripažinti išlaidas sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną, pagal UAB „N1“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Inspekcija Pareiškėjos teisę į PVM atskaitą bei į išlaidų pripažinimą sąnaudomis neigia tuo, jog iš patikrinimo metu nustatytų faktinių aplinkybių visumos matyti, kad ūkinės operacijos tarp Pareiškėjos ir UAB „N1“ realiai neįvyko.

2002-03-05 Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 (2004-01-15 įstatymo redakcija Nr. IX-1960, toliau – PVMĮ) 58 str. 1 d. nustatyta, kad PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo PVM už įsigytas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui. Minėto įstatymo 64 str. 1 d. nustatyta, jog pirkimo PVM gali būti įtraukiamas į PVM atskaitą tik tuo atveju, jeigu PVM mokėtojas turi atitinkamą PVM sąskaitą faktūrą. Turimoje PVM sąskaitoje faktūroje ši PVM suma turi būti išskirta, o PVM mokėtojas nurodytas kaip prekių ir (arba) paslaugų pirkėjas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Turima PVM sąskaita faktūra privalo atitikti visus šio įstatymo ir kitų jį įgyvendinančių teisės aktų reikalavimus (išskyrus reikalavimus dėl rekvizitų: PVM sąskaitoje faktūroje, kurioje nurodytas PVM traukiamas į PVM atskaitą, privalo būti šio įstatymo 80 str. 1 d. 1–16 punktuose nurodyti rekvizitai), o jeigu šio dokumento forma rašytinė, – šio dokumento blankas turi būti prekių tiekėjo (paslaugų teikėjo) įsigytas teisės aktų nustatyta tvarka ir atitikti šiam blankui keliamus teisės aktų reikalavimus. Jeigu PVM mokėtojas buvo į PVM atskaitą įtraukęs pirkimo PVM nuo prekių tiekėjui arba paslaugų teikėjui sumokėtų avansų, tokia (tokiomis) pirkimo PVM suma (sumomis) atitinkamai mažinama pagal galutinę PVM sąskaitą faktūrą į PVM atskaitą įtrauktina pirkimo PVM suma.

2001-12-20 Pelno mokesčio įstatymo Nr. IX-675 11 str. 1 d. nustatyta, kad apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną iš pajamų atimamos neapmokestinamosios pajamos, atskaitomi leidžiami atskaitymai ir ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai, o šio straipsnio 4 d. (2002-12-05 įstatymo Nr. IX-1224 redakcija, galiojanti nuo 2002-12-24) nustatyta, kad išlaidos, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. Be šių rekvizitų, išlaidas, kurių pagrindu pripažįstamos sąnaudos, pagrindžiančiuose dokumentuose privalo būti nurodyti ir kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti papildomi rekvizitai.

LVAT plenarinės sesijos 2004-10-27 nutartyje, priimtoje adm. byloje Nr. A1-355/2004, suformuluotos teisės aiškinimo ir taikymo nagrinėjamos kategorijos bylose taisyklės. Šioje nutartyje konstatuota, kad aplinkybė, jog mokesčių mokėtojas turi įstatymo reikalaujamus formaliuosius rekvizitus turinčią PVM sąskaitą faktūrą, dar pati savaime nepagrindžia jo teisės į PVM atskaitą, jeigu turimų įrodymų visuma leidžia teigti, kad ūkinė operacija neįvyko arba jos turinys yra ne toks, koks pavaizduotas buhalterinės apskaitos dokumentuose. Aplinkybė, jog mokesčių mokėtojo turimoje PVM sąskaitoje faktūroje nėra nurodyti ar neteisingai nurodyti formalieji rekvizitai, dar pati savaime nepaneigia teisės į PVM atskaitą, jei įrodymų visuma leidžia teigti, kad įvyko būtent tokio turinio ūkinė operacija, kuri atsispindi buhalterinės apskaitos dokumentuose. Padaryta išvada, jog realus ūkinės operacijos atlikimas ir šios operacijos turinį leidžiantis nustatyti įforminimas buhalterinės apskaitos dokumentais yra teisiškai reikšmingos aplinkybės, leidžiančios teigti, kad pirkėjas turi teisę į PVM atskaitą. Taigi tam, kad asmuo įgytų teisę į PVM atskaitą, būtina juridinių faktų visuma – ūkinės operacijos realus įvykdymas ir jos įvykdymo aplinkybių patvirtinimas apskaitos dokumente (PVM sąskaitoje faktūroje). LVAT plenarinė sesija pasisakė, kad prielaida teisei į PVM atskaitą atsirasti yra šių veiksmų atlikimas: pirma, PVM mokėtojas turi prekę įsigyti ir sumokėti už ją prekės pardavėjui atitinkamą PVM sumą (pirkimo PVM); antra, PVM mokėtojas, sukūręs su šia preke pridėtinę vertę, prekę turi realizuoti (...). Prekės ar paslaugos įsigijimas ir jos panaudojimas PVM apmokestinamoms prekėms gaminti ar paslaugoms teikti turi būti realus, t. y. tokie veiksmai turi būti atlikti iš tiesų, o ne vien užfiksuoti buhalterinės apskaitos dokumentuose.

LVAT laikosi pozicijos, kad pirmenybė teikiama ūkinės operacijos turiniui, o ne ūkinės operacijos formaliems rekvizitams (LVAT 2011-01-10 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1898/2010), kad nustačius, jog sandoriai (ūkinės operacijos) realiai neįvyko, teisė į PVM atskaitą negali būti realizuota (LVAT 2011-09-29 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2314/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2320/2011, 2010-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-556-810/2010, 2011-01-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1620/2010).

LVAT minėtoje 2004-10-27 nutartyje taip pat išaiškino, jog ar sąnaudos yra patvirtintos juridinę galią turinčiais dokumentais, nustatoma įvertinus, ar apskaitos dokumentai patvirtina tikrąjį ūkinės operacijos turinį. Tikrasis ūkinės operacijos turinys – tai visuma aplinkybių, kurios konkretaus mokesčių įstatymo yra pripažįstamos kaip būtina mokesčių mokėtojo teisių realizavimo sąlyga. Pagal Pelną mokesčio įstatymo 17 str. 1 d. leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbti ar vieneto ekonominei naudai gauti, jeigu šis įstatymas nenustato ko kita. Atitinkamai šios normos pagrindu konstatuotina, kad aplinkybė, kuri nagrinėjama atveju yra būtina mokesčių mokėtojo teisių realizavimo sąlyga – tai faktiškai patirtų sąnaudų, pagrįstų juridinę galią turinčiais dokumentais, buvimas. LVAT 2010-05-03 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-435/2010 konstatavo, kad svarbu turėti omenyje, jog vien formalūs buhalterinės apskaitos dokumento trūkumai negali paneigti mokesčių mokėtojo teisės iš bendrųjų pajamų atimti tam tikras sąnaudas, jeigu jos faktiškai buvo patirtos ir tai patvirtina byloje esančių įrodymų visuma. Ir atvirksčiai, vien buhalterinės apskaitos dokumento turėjimas nesuteikia teisės sumažinti apmokestinamąjį pelną, jeigu sąnaudos nėra faktiškai patirtos.

Apibendrinant aukščiau nurodytas norminių aktų bei teisminės praktikos nuostatas, darytina išvada, kad esant realiai neįvykusioms ūkinėms operacijoms mokesčių mokėtojo teisė į PVM atskaitą negali būti realizuota, nes nėra PVM objekto (PVMĮ 3 straipsnis), bei, kad mokesčių mokėtojo pateikti apskaitos dokumentai, nesant vieno iš rekvizitų, t. y. ūkinės operacijos turinio, laikytini neturinčiais juridinės galios ir negali būti laikomi pagrindžiančiais mokėtojo patirtas sąnaudas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja tikrintuoju laikotarpiu buhalterinėje apskaitoje apskaitė paslaugų – statybinių pastolių ir uždangalo nuomos ir montavimo pirkimo sandorius iš UAB „N1“ pagal šios bendrovės vardu išrašytas: 2007-12-29 NAL Nr. 1128, 2008-03-31 NAL Nr. 80070 ir 2008-12-31 NAL Nr. 80261 PVM sąskaitas faktūras, iš viso už 175601,70 Lt (iš jų PVM – 26786,70 Lt). Tačiau, Komisijos vertinimu, iš šioje byloje nustatytų faktinių aplinkybių visumos matyti, kad UAB „N1“ Pareiškėjai nuomos paslaugų nesuteikė ir šiai išvadai, jog ūkinės operacijos tarp Pareiškėjos ir UAB „N1“ realiai neįvyko, mokestinio ginčo byloje yra surinkta pakankamai faktinių duomenų. Atsižvelgdama į tai, jog byloje nustatytos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios mokesčių administratoriaus išvadas, yra detalios aprašytos ginčijamame Inspekcijos sprendime (sprendimo 2–6 psl.), taip pat šio Komisijos sprendimo aprašomojoje dalyje (2–4 psl.), Komisija pakartotinai jų neatkartoja, nes tai nėra tikslinga, bei, sutikdama su Inspekcijos ginčijamame sprendime išdėstytu nustatytų faktinių aplinkybių vertinimu, plačiau pasisako dėl Pareiškėjos 2013-01-28 skunde nurodytų argumentų, Pareiškėjos nuomone, pagrindžiančių jos poziciją.

Pareiškėja skunde, vertindama UAB „N1“ direktoriaus M. V. parodymus, kad su Pareiškėjos atstovais nebendravo ir apie sandorius su ja nieko pasakyti negali, nes pats tik pasirašydavo dokumentus, o visus klausimus sprendė V. B. ir R. Č., UAB „N1“ darbuotojo V. Ž. parodymus, kad bendrovė turėjo ir nuomodavo pastolius, tačiau jis pats su Pareiškėjos atstovais nebendravo, nes veiklą organizavo V. B. ir R. Č., aplinkybę, jog prokuroras, priimdamas 2011-09-09 nutarimą dėl tyrimo atskyrimo, V. B. ir R. Č. apklausų protokolų neišskyrė ir tai leidžia daryti išvadą, jog V. B. ir R. Č. parodymuose nėra duomenų apie Pareiškėjos nusikalstamą veikimą, daro išvadą, jog baudžiamojoje byloje, o kartu ir mokestinio ginčo byloje, nesurinkta duomenų, vienareikšmiškai paneigiančių Pareiškėjos ir UAB „N1“ sandorių dėl pastolių nuomos realumą. Vertindama šiuos Pareiškėjos argumentus Komisija pažymi, jog aprašytosios aplinkybės vertinant jas visų kitų šioje byloje nustatytų faktinių aplinkybių, susijusių su UAB „N1“ vykdytos veiklos teisėtumu, kontekste papildomai patvirtina mokesčių administratoriaus padarytą išvadą dėl ūkinių operacijų tarp Pareiškėjos ir UAB „N1“ nebuvimo, nes tiek ginčo PVM sąskaitas faktūras pasirašęs fiktyviai UAB „N1“ direktoriumi įdarbintas M. V., tiek ginčui aktualiu laikotarpiu UAB „N1“ darbų vykdytoju

dirbęs V. Ž. , su kuriuo, anot Pareiškėjos direktoriaus, buvo bendraujama dėl pastolių nuomos, nepatvirtino bendravę nei su vienu Pareiškėjos atstovu. Priešingai, šie asmenys paneigė turėję bet kokius ryšius su Pareiškėja ar jos atstovais, teikę jai paslaugas, M. V. netgi nežinojo, ar UAB „N1“ turėjo statybinius pastolius ir statybinių konstrukcijų uždangalą, o V. Ž. teigimu, UAB „N1“ statybinių konstrukcijų uždangalo neturėjo.

Pareiškėja akcentuoja, jog ji realiai atlikusi statybos darbų, kurie be pastolių ir uždangalų objektyviai neįmanomi, organizavimą T1, AB objekte L. g. 16a, Klaipėdoje, bei didelio kiekio pastolių buvimą minėtame objekte patvirtino liudytojai E. S. , A. K. , S. D. Dalis, V. Ž. . Atsakant į šį Pareiškėjos argumentą akcentuotina, kad byloje ginčo tarp šalių dėl to, jog Pareiškėja realiai vykdė statybos darbus minimame objekte nėra, ginčas kyla dėl to, ar šiame objekte buvo naudojami Pareiškėjos iš UAB „N1“ išnuomoti statybiniai pastoliai ir uždangalas, nes būtent taip tvirtina Pareiškėja. Iš bylos medžiagos matyti, jog rangos sutartis dėl technologinio pastato L. g. 16a, Klaipėdoje, rekonstrukcijos darbų tarp Pareiškėjos ir T1, AB buvo pasirašyta 2008-10-18, galutinis terminas pabaigti darbus buvo numatytas 2009-12-15 (papildomas susitarimas Nr. 1 prie 2008-10-18 rangos sutarties Nr. 2008/LR 67), kai tuo tarpu rangos sutartys su UAB „N1“ dėl statybinės įrangos nuomos buvo pasirašytos 2007-01-02 ir 2008-01-02 (sutarties Nr. BP-08/01), PVM sąskaitos faktūros už pastolių ir uždangalo nuomą ir montavimą išrašytos 2007-12-29 ir 2008-03-31 (atitinkamai Nr. NAL Nr. 1128 ir NAL Nr. 80070), taigi, gerokai anksčiau nei buvo pasirašyta rekonstrukcijos darbų rangos sutartis. Paskutinė ginčo PVM sąskaita faktūra NAL Nr. 80261 apmokėti už pastolių nuomą per gruodžio mėn. buvo išrašyta 2008-12-31, taigi, likus beveik metams iki numatytos rekonstrukcijos darbų pabaigos. Atsižvelgiant į šias faktines aplinkybes Pareiškėjos tvirtinimai, jog iš UAB „N1“ išnuomoti pastoliai ir uždangalas buvo naudojami būtent T1, AB objekte L. g. 16a, Klaipėdoje, vertintini kaip nepagrįsti.

Komisijai pagrįstų abejonių kyla ir dėl to, ar Pareiškėjos neva iš UAB „N1“ išsinuomoti pastoliai galėjo būti naudojami kitame statybos objekte, kuriame Pareiškėja vykdė statybos darbus, o būtent AB banko „H.“ patalpose, esančiose T. pr. 52c/A. g. 1, Klaipėdoje, nes rangos sutartis Nr. ST-07-893 dėl šių patalpų statybos darbų tarp AB banko „H.“ ir Pareiškėjos buvo pasirašyta 2007-04-26, darbus numatyta pabaigti iki 2007-09-17. Taigi, ir šiuo atveju statybinės įrangos nuomos sutartis su UAB „N1“ buvo pasirašyta likus keturiems mėnesiams iki statybos darbų rangos sutarties pasirašymo, o įranga nuomojama ir pasibaigus numatytam statybos darbų terminui.

Pasisakydama šiuo ginčo aspektu Komisija taip pat atkreipia dėmesį į keletą faktinių aplinkybių: nei viename iš UAB „N1“ vardu surašytų dokumentų (sutarčių, ginčo PVM sąskaitų faktūrų, atliktų darbų aktų, įrangos nuomos akto, pleištinių modulinį pastolių perdavimo ir gražinimo aktų) nėra nurodytas objektas, kuriame nuomojami pastoliai turėjo būti sumontuoti ir naudojami; Pareiškėjos nurodytų liudytojų E. S. , A. K. parodymai iš tiesų patvirtino didelio kiekio pastolių buvimą T1, AB objekte, kaip kad tvirtina Pareiškėja, tačiau nei vienas iš parodymus davusių asmenų nepatvirtino objekte naudojamis pastoliais, priklausiusiais UAB „N1“, priešingai, kaip teisingai pastebėjo Inspekcija ginčijamame sprendime, Pareiškėjos samdyti subrangovai įsipareigojo atlikti darbus minėtame objekte savo darbo priemonėmis bei savo įrengimais, direktoriai patvirtino, kad jų darbuotojai naudojami šioms įmonėms priklausančiais arba jų pačių išsinuomotais pastoliais; nei vienas UAB „N1“ darbuotojų nepatvirtino dirbęs Klaipėdoje buvusiuose objektuose; Pareiškėjos direktorius 2012-03-21 paaiškinime nurodė, kad UAB „N1“ teikė Pareiškėjai paslaugas 2007 ir 2008 m. minimuose objektuose Klaipėdoje, jis asmeniškai nei su vienu iš UAB „N1“ atstovų nebendravęs, visi ginče minimi dokumentai buvo pristatomi ir išsiunčiami elektroniniu paštu, paštu arba per kurjerį, būtent UAB „N1“ pastolius ir uždangalus turėjo pristatyti ir sumontuoti objektuose, kur jais naudojasi kelių subrangovinių bendrovių darbuotojai, kas, kokiu transportu atgabeno, kaip kas sumontavo ar išmontavo pastolius, jis teigė nesidomėjęs ir nežinantis, o apie tai, kad UAB „N1“ įvykdė savo įsipareigojimus pagal pasirašytas sutartis, jis sprendęs iš bendrovių subrangovių nutylėjimo (cit. „konkrečius statybos darbus vykdė bendrovės man nieko nesakė apie tai, kad joms trūktų pastolių darbams pastatų išorėje, aš buvau tikras, kad UAB „N1“ savo įsipareigojimą įvykdė“). Komisija pabrėžia, jog ta aplinkybė, kad Pareiškėja iš savo apyvartinių lėšų sumokėjo UAB „N1“ 175601,70 Lt sumą realiai net nepasidomėjusi ir neįsitikinusi, ar jai iš tikrųjų buvo suteiktos statybinių pastolių bei

uždangalo nuomos ir montavimo paslaugos, liudija Pareiškėjos, tvirtinančios apie sandorių realumą, nenaudai.

Pareiškėja skunde nurodo, jog iš baudžiamosios bylos medžiagos (tą patvirtino apklausti liudytojai) matyti, jog uždangalas objekte buvo naudojamas, todėl ta aplinkybė, kad uždangalo UAB „N1“ neįtraukė į savo buhalterinę apskaitą, nėra pakankama pripažinti, kad jis nebuvo nuomojamas ir naudojamas Pareiškėjos. Pažymėtina, jog keletas baudžiamojoje byloje apklaustų liudytojų (E. S. , B. K.) patvirtino, jog objektuose buvo naudojamas statybinių konstrukcijų uždangalas, tačiau jokie mokesčio ginčo byloje surinkti įrodymai nepatvirtina aplinkybės, jog ginče minimuose objektuose buvo naudojamas Pareiškėjos iš UAB „N1“ išsinuomotas uždangalas (UAB „N1“ atstovai neigia, jog ši bendrovė jį turėjo), tokių įrodymų nepateikė (nenurodė) ir Pareiškėja.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog centrinis mokesčių administratorius, pilnutinai, visapusiškai ir objektyviai išaiškinęs visas bylai reikšmingas aplinkybes, teisingai įvertinęs byloje surinktus įrodymus, pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėja neturi teisės į 26786 Lt PVM atskaitą bei į 148815 Lt išlaidų pripažinimą sąnaudomis, mažinančiomis apmokestinamąjį pelną, pagal UAB „N1“ vardu išrašytas PVM sąskaitas faktūras, kuriomis buvo įformintos realiai neįvykusios ūkinės operacijos. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog nors Inspekcija sprendime nurodo, kad teisės į atskaitą ribojimas gali būti teisėtas ir pagrįstas tuomet, jei nustatoma viena iš trijų alternatyvių aplinkybių – apmokestinamojo asmens sukčiavimas, piktnaudžiavimas arba dalyvavimas tokia sukčiavime, o Pareiškėja skunde akcentuoja, jog mokesčių administratorius nenurodė, kaip pasireiškė Pareiškėjos veiksmai, dėl kurių būtų galima riboti jos teisę į atskaitą, ir todėl Inspekcijos išvados ir argumentai laikytini nepagrįstais ir neteisėtais, tačiau LVAT savo praktikoje ne sykį yra nurodęs, jog tais atvejais, kai paslaugos ar prekės, nurodytos PVM sąskaitoje faktūroje, nėra realiai tiekiamos, teisė į PVM atskaitą negali būti realizuota, nes nėra PVM objekto (PVMĮ 3 straipsnis). Ir tik tuo atveju, kai ūkinė operacija realiai įvyko, tačiau jos turinys nėra toks, koks nurodytas PVM sąskaitoje faktūroje, mokesčių mokėtojo teisė į PVM atskaitą gali būti paneigta tik jeigu nustatomas apmokestinamojo asmens sukčiavimas, apmokestinamojo asmens piktnaudžiavimas arba apmokestinamojo asmens dalyvavimas tokia sukčiavime, tai yra žinojimas ar turėjimas žinoti, kad įsigydamas prekes jis dalyvauja į kito asmens sukčiavimą PVM įtrauktame sandoryje (žiūr., pvz., LVAT 2012-11-28 nutartį adm. byloje Nr. A⁴⁴²-2729, 2013-02-19 nutartį adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-231/2013).

Dėl darbo užmokesčio mokėjimo T. B. .

Ginčas šioje dalyje vyksta dėl Pareiškėjai pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą (MAĮ 70 str.) apskaičiuoto 9337,37 Lt GPM, 13037 Lt VSD įmokų, 64,35 Lt GF įmokų ir su šiais mokesčiais susijusių baudų ir delspinigių. Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos išvada, kad ji išmokėjo jos buhalterė dirbusiai T. B. buhalterinėje apskaitoje neapskaičytą darbo užmokesį, nes tokia išvada grindžiama išimtinai T. B. parodymais, kai tuo tarpu ikiteisminio tyrimo Nr. medžiagoje yra pakankamai faktinių aplinkybių, sudarančių objektyvų pagrindą abejoti sprendimo išvadomis.

MAĮ 70 str. 1 dalis nustato, kad tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prireikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokesstinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Pagal MAĮ 70 str. 2 dalį detaliai šio straipsnio įgyvendinimo tvarką pagal savo kompetenciją nustato centrinis mokesčių administratorius, suderinęs su finansų ministru. Inspekcijos viršininkas 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtino Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklės (toliau – Taisyklės), kurių 4 punkte nustatyta, jog įvertinimas gali būti atliekamas, kai mokesčių administratorius mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės dydžio negali nustatyti įprastine, atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, nes mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuojant mokesčius (nepateikia mokesčio deklaracijos, nustatytą tvarka patvirtintos ataskaitos ar kito dokumento), į mokesčio deklaraciją įrašo neteisingus (nepatikimus, prieštarigus) duomenis

(4.1 punktas), tvarkant apskaitą (apskaitos netvarko arba tvarko nesilaikydamas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų (4.3 punktas). Taisyklių 6.1 punkte nustatyta, kad norėdamas apskaičiuoti mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, mokesčių administratorius konstatuoja faktus, aplinkybes, kurioms esant gali būti atliktas įvertinimas, t. y. mokesčių administratorius gali priimti sprendimą mokesčių apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą tik tada, kai nustatomas bent vienas faktas ar aplinkybė, nurodyta Taisyklių 4 punkte.

Nagrinėjama atveju konstatuotina, jog mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės bylos aplinkybės ir jų įvertinimas, su kuriuo Komisija sutinka, patvirtina, kad Pareiškėja netinkamai vykdė savo pareigas apskaičiuojant mokesčius į mokesčio deklaracijas įrašydama neteisingus (nepatikimus, prieštarigus) duomenis (Taisyklių 4.1 punktas) ir tvarkant apskaitą (ją tvarkė nesilaikydama Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų (Taisyklių 4.3 punktas), nes 2007-01-01–2009-02-28 laikotarpiu buhalterinėje apskaitoje neapskaitė dalies faktiškai darbuotojai T. B. išmokėto darbo užmokesčio, kurio nedeclaravo mėnesinėse ir metinėse pajamų mokesčio nuo A klasės pajamų deklaracijose FR0572 ir FR0573. Pareiškėjai netinkamai vykdant savo pareigas apskaičiuoti mokesčius ir tvarkyti apskaitą mokesčių administratorius negalėjo nustatyti mokesčių mokėtojos mokestinės prievolės dydžio įpratine, t. y. atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka, todėl turėjo pagrindą apskaičiuoti mokesčius pagal jo atliekamą įvertinimą.

Iš bylos medžiagos matyti, jog išvadą dėl Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje neapskaityto darbo užmokesčio išmokėjimo T. B. mokesčių administratorius grindžia remdamasis ne tik T. B. parodymais, kaip kad tvirtina Pareiškėja, bet ir kratos Pareiškėjos patalpose K. g. 86, Vilniuje, metu rastų jos direktoriui S. R. priklausančių užrašų pagrindu. Remiantis ikiteisminio tyrimo metu gautais duomenimis nustatyta, jog šiuose užrašuose užfiksuoti įrašai apie tai, kad laikotarpiu nuo 2003 m. balandžio iki 2009 m. kovo mėn. S. R. iš įmonės buhalterinėje apskaitoje neapskaitytų lėšų mokėjo neoficialius atlyginimus 7 darbuotojams. Pareiškėja, atsižvelgdama į tai, jog kratos metu paimtuose S. R. užrašuose skaičiai surašyti ne tik prie T. B., bet ir prie kitų Pareiškėjos darbuotojų vardų, o šie, apklausti kaip liudytojai, paneigė neoficialaus atlyginimo gavimą, tvirtina, jog išvada dėl neapskaityto darbo užmokesčio mokėjimo T. B. yra nepagrįsta. Tačiau iš byloje pateiktų T. B. 2010-11-22 ir 2010-12-21 liudytojos apklausos protokolų matyti, jog juose užfiksuoti liudytojos, kuri nors ir buvo apklausta kaip liudytoja netaikant atsakomybės už melagingų parodymų davimą (BPK 82 str. 3 dalis), parodymai yra nuoseklūs, išsamūs, konkretūs, tuo tarpu Pareiškėjos tvirtinimai apie T. B. turimus asmeninius motyvus apkalbėti direktorių S. R., pakenkti Pareiškėjai, Pareiškėjos direktoriaus paaiškinimai, kad skaičiai prie darbuotojų vardų reiškia jo paskaičiavimus, kiek jis sutaupo mokėdamas mažesnę nei rinkoje egzistuojantis vidutinis atlyginimas už tą patį darbą, nepatvirtinti jokiais byloje pateiktais duomenimis (įrodymais). Aplinkybė, jog kiti Pareiškėjos darbuotojai, įvardinti kratos metu paimtoje S. R. priklausančioje užrašų knygelėje (tarp kurių yra ir Pareiškėjos direktorius bei jo dukra O. L. (2011-09-09 liudytojos O. L. apklausos protokolas, 2011-08-10 daiktų apžiūros protokolas), nepatvirtino Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje neapskaityto darbo užmokesčio gavimo fakto, nėra reikšminga sprendžiant šį mokestinį ginčą, nes papildomi Pareiškėjai mokėtini mokesčiai yra apskaičiuoti tik nuo T. B. išmokėtos neapskaitytos darbo užmokesčio sumos.

Pasisakant šiuo mokestinio ginčo aspektu atkreiptinas dėmesys į MAĮ įtvirtintas įrodinėjimo naštos tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo paskirstymo taisykles. MAĮ 67 str. 1 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Šio straipsnio 2 dalis numato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Pagal šiame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles, įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius privalo tam tikrais duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokestis ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai. Nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui,

kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokesťį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokesstinė prievolė. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog mokesčių mokėtojui siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nuginkčyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstu paaiškinimu, kontrargumentų teikimu, mokesčių mokėtojas turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius.

Dėl paramos teikimo VŠĮ „V2“.

Iš mokesstinio ginčo bylos medžiagos matyti, jog ginčas tarp šalių šioje dalyje yra kilęs dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto ir nurodyto sumokėti pelno mokesčio mokesčių administratoriui ikiteisminio tyrimo medžiagoje esančių dokumentų pagrindu nustačius, jog Pareiškėja faktiškai nesuteikė Klubui buhalterinėje apskaitoje apskaitytos ir vietos mokesčių administratoriui pateiktose Paramos teikimo metinėse ataskaitose FR0477 už 2007–2010 m. deklaruotos 888850 Lt paramos, nes šiuo laikotarpiu tarp Pareiškėjos ir Klubo pasirašytų paramos teikimo sutarčių pagrindu Pareiškėja pervesdavo Klubui pinigines lėšas, kurias vėliau Klubo atstovai išgrynindavo ir gražindavo Pareiškėjai. Pareiškėja gražintų lėšų savo buhalterinėje apskaitoje neužpajamavo ir neapskaitė.

Pareiškėjos atstovas mokesstinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodė, jog Pareiškėjos direktorius, kuris, kaip matyti iš 2012-03-23 pranešimo apie įtarimą, yra įtariamas padaręs nusikalstamas veikas, numatytas Baudžiamojo kodekso 182 str. 2 d. (sukčiavimas), 183 str. 2 d. (turto pasisavinimas), 300 str. 3 d. (dokumento suklastojimas ir disponavimas suklastotu dokumentu), 222 str. 1 d. (apgaulingas apskaitos tvarkymas), patvirtino faktinę aplinkybę, kad parama Klubui realiai nebuvo teikiama, tačiau tik nuo 2008 m., bei teigė panaudojęs pinigus įmonės (Pareiškėjos) veikloje – mokėjo atlyginimus papildomoms darbuotojams, dirbusiems pagal patentus. Atsižvelgdama į tai, jog Pareiškėja iš esmės sutinka su mokesstinio ginčo byloje nustatytais faktinėmis paramos teikimo Klubui aplinkybėmis (šios aplinkybės yra detalios aprašytos skundžiamame Inspekcijos sprendime (7–8 psl.), Komisijos sprendimo aprašomojoje dalyje (5 psl.), kurios buvo pagrindas apskaičiuoti Pareiškėjai papildomai mokėtinas pelno mokesčio sumas, Komisija plačiau dėl šios ginčo dalies, dėl kurios mokesstinis ginčas nebevyksta, nepasisako.

Taip pat akcentuoja, jog nors Pareiškėja ir teigia, kad paramos Klubui realiai nebeteikė tik nuo 2008 m., kitaip vertinti byloje nustatytas faktines aplinkybes (iš 2012-03-23 pranešimo baudžiamojoje byloje Nr. apie įtarimą S. R. turinio matyti, jog paramos sutartį Pareiškėja buvo pasirašiusi ir 2006-01-09, 2007 m. pasirašė tris sutartis – 2007-01-02 sutartį Nr. 01, 2007-12-19 sutartį Nr. 08-18, 2007-12-19 sutartį be numerio, iš L. K. 2011-05-13, 2011-05-12, I. K. 2011-05-13, 2011-05-16 apklausos protokolų matyti, jog suteiktos paramos dalis Pareiškėjai buvo gražinama nuo 2006 m., iš 2011-06-03, 2011-06-15, 2011-08-09, 2012-01-24, 2012-03-16 Pareiškėjos buhalterinės apskaitos dokumentų, sąskaitų išrašų, teiktų deklaracijų, susijusių su paramos teikimu Klubui, taip pat Klubo mokesčių administratoriui teiktų dokumentų, susijusių su gauta parama, apžiūrų protokolų matyti, jog paramą Klubui Pareiškėja teikė ne tik ginče minimu 2007–2010 m. laikotarpiu, bet ir 2005, 2006 bei 2011 m. ir tik 2005 m. suteikta parama buvo reali) Komisija neturi pagrindo. Kaip jau buvo minėta, Pareiškėja, nesutikdama su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčių ir su jais susijusiomis sumomis, pagal MAĮ 67 str. 2 dalį turi pagrįsti, kodėl šios sumos yra neteisingos. Tačiau Pareiškėja šios pareigos neįvykdė, nes nei mokesčių administratoriui, nei Komisijai nepateikė (nenurodė) jokių objektyvių duomenų (įrodymų), patvirtinančių 2007 m. Klubui teiktos paramos realumą.

Dėl Pareiškėjai paskirtų baudų dydžio.

Pareiškėja 2013-01-28 skunde nurodo nesutinkanti su vietos mokesčių administratoriaus jai paskirtų baudų dydžiu, tvirtina, jog Inspekcijos sprendime nėra detalizuojama ir paaiškinama, koku pagrindu buvo skirta 30 proc. dydžio baudos. Buvo nustatyta Pareiškėjos atsakomybę lengvinančių aplinkybių, todėl Pareiškėjai, jos nuomone, skirta bauda turėjo būti mažesnė nei 30 proc. baudos vidurkis.

Komisija pažymi, kad Pareiškėjos argumentai, jog mokesčių administratorių sprendimuose nebuvo paaiškinta, koku pagrindu jai buvo paskirtos 30 proc. mokesčių dydžio baudos, taip pat dėl

paskirtų baudų dydžio, nepagrįsti. Iš Vilniaus AVMI 2012-10-03 sprendimo Nr. (4.65)-256-158 bei Inspekcijos 2013-01-07 sprendimo Nr. 69-2 turinio (atitinkamai sprendimų 14 ir 10 psl.) matyti, jog mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 139 str. nuostatomis, argumentavo Pareiškėjai skiriamų baudų dydį. Šio mokestinio ginčo atveju buvo nustatyta ne tik Pareiškėjos atsakomybę švelninanti aplinkybė (Pareiškėja su patikrinimą atliekančiais pareigūnais bendradarbiavo geranoriškai, teikė prašomus dokumentus bei paaiškinimus), kurią savo skunde akcentuoja Pareiškėja, bet ir jos atsakomybę sunkinanti aplinkybė – Pareiškėjos padarytų pažeidimų pobūdis.

Pažymėtina, jog padaryto pažeidimo pobūdis, kaip baudą individualizuojanti aplinkybė, LVAT praktikoje paprastai yra siejamas su pažeidimą padariusio mokesčių mokėtojo kaltės forma (tyčia, neatsargumas), pažeidimu siektais tikslais, pažeidimų trukme, daugetu, padarytos žalos dydžiu ir pan. Iš mokestinio ginčo bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėja tyčia, siekdama sumažinti į valstybės biudžetą mokėtinas PVM, pelno mokesčio, SM, GPM, GF ir VSD įmokų sumas, buhalterinėje apskaitoje apskaitė juridinės galios neturinčias PVM sąskaitas faktūras, apmokestinamąjį pelną sumažino realiai Klubui nesuteiktos paramos suma, mokėjo darbuotojai buhalterinėje apskaitoje neapskaitytą darbo užmokestį. Pareiškėjos padaryti mokesčių įstatymų pažeidimai nebuvo vienkartiniai, truko visu tikrintuoju 2007–2010 m. laikotarpiu.

Atsižvelgdama į šias aplinkybes Komisija daro išvadą, jog Pareiškėjos padarytų pažeidimų pobūdį mokesčių administratorius pagrįstai vertino kaip jos atsakomybę sunkinančią aplinkybę. Šiame mokestiniame ginče buvo nustatyta aplinkybių, sunkinančių Pareiškėjos atsakomybę, taip pat ir ją švelninančių, todėl mokesčių administratorius teisėtai ir pagrįstai paskyrė Pareiškėjai 30 proc. (įstatyme nustatytos minimalios ir maksimalios sankcijos vidurkis) nedeklaruotų mokesčių sumų dydžio baudas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, 156 straipsnio 1 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Pareiškėjos prašymo sustabdyti jos 2013-01-28 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2013-01-07 sprendimo Nr. 69-2 nagrinėjimą iki ikiteisminio tyrimo Nr. 06-1-00013-11 pabaigos bei iki bus priimtas įsiteisėjęs teismo procesinis dokumentas Vilniaus m. apylinkės teisme nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje Nr. 1-742-891/2013, netenkinti.

2. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2013-01-07 sprendimą Nr. 69-2.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkas

Steponas Vytautas Jurna

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

